

Sygn. akt I PK 239/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko Zespołowi Szkolno - Przedszkolnemu w W.
o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w T.
z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w T. z 13 czerwca 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, art. 45 k.p. w związku z art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 91c Karty Nauczyciela, art. 39 ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Wskazano, że skarga jest oczywiście uzasadniona „skoro sąd drugiej instancji rażąco naruszył art. art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, a także art. 39 ustawy o systemie oświaty, a wreszcie i art. 45 k.p., dochodząc do przekonania, że zaszły w pozwanej placówce zmiany organizacyjne uzasadniające wypowiedzenie stosunku pracy powódce i że wytypowanie powódki, jako osoby do zwolnienia, było zabiegiem prawidłowym, dokonany przez dyrektora w ramach uprawnień

przyznanych mu przepisami prawa oświatowego i mającym uzasadnienie zarówno w przepisach, jak i stanie faktycznym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, jest sądem prawa, a nie sądem faktu, w związku z tym podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) – wyrok SN z 4 grudnia 2008 r., II UK 106/08, LEX nr 558588, a takim w istocie jest kwestionowanie przez powódkę faktu, że Sąd uznał, iż w szkole doszło do zmian w rozumieniu art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził jednoznacznie, że „za wyborem powódki do wypowiedzenia przesądza przede wszystkim posiadanie uprawnień emerytalnych, nabycie prawa do emerytury”. Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego osiągnięcie wieku emerytalnego stanowi usprawiedliwione społecznie kryterium doboru pracowników do zwolnienia z pracy, a co za tym idzie, nie może być uznane za kryterium dyskryminujące określoną grupę pracowników (wyroki SN z 14 stycznia 2008 r., II PK 102/07, OSNP 2009/5-6/61; 15 października 1999 r., I PKN 111/99; OSNP 2001/5/143; 8 czerwca 1999 r., I PKN 105/99, OSNP 2000/17/641; 3 grudnia 2003 r., I PK 80/03, OSNP 2004/21/363, M.P.Pr.-wkł. 2005/2/13; uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z 21 stycznia 2009 r., II PZP 13/08, OSNP 2009/19-20/248).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

[aw]